

"Dili kulağına itiraz etmez." derken, bunu hizmette nasıl algılamalıyız?

İnsan bedeni, azaların toplandığı ortak bir noktadır. Bu nokta, yani beden olmasa, azalar hiçbir işe yaramaz. Her azanın kendine mahsus bir görevi ve özelliği vardır. Kulak işitir, göz görür, dil tadar vs. Bu azaların hiçbirisi diğer azanın görev ve özelliğini üstlenip yapamaz.

Öyle ise bedeni ayakta tutmanın tek yolu, her azanın kendi vazifesi ile meşgul olup, diğer azalara o noktada yardım etmesidir. Birbirleri ile rekabet edip, birbirlerine set çekecek durumları yoktur. Rekabet aynı kulvarda olur. Göz ve kulak aynı kulvarda olan azalar değil ki, aralarında bir rekabet olsun.

İman ve Kur'an hizmeti de bir beden gibidir, bu hizmette bulunan insanlar da, bu hizmet bedeninin azaları hükmündedir. Bu hizmettekilerin konumu noktasından kimisi göz, kimisi kulak, kimisi dil gibidir. Hizmetteki insanların hepsinin farklı kabiliyet ve meziyetleri vardır. Bu farklı kabiliyet ve meziyetlerin hepsi kendi alanında hizmet edip öyle istihdam edilmelidir. Hizmetin her kabiliyet ve meziyete ihtiyacı olduğu için, hepsini bünyesine alıp istihdam edebilir. Bizim de kafa ve gönül olarak, kendimizi bu hizmet bedeninin bir azası gibi görüp, o noktada istihdam olunmamız gerekir.

Mesela; sesi güzel olan birisi kamet getirir, hitabesi iyi olan birisi ders okur, ilmi kuvvetli olan birisi izahat yapar, idaresi iyi olan birisi işleri organize eder vs, böylece hizmete katkı sağlanır.